

ler sømandsskat, kun er omfattet af ATP-ordningen, når de har været beskæftiget på skibe under sømandsskatteordningen i en periode på ialt 12 måneder inden for de sidste 3 år.

6°. Fritagelsesbestemmelsen i § 84, nr. 6, hvorefter der ikke skal betales bidrag for lærlinge, der er omfattet af § 1 i lov om lærlingeforhold, foreslås ligeledes ophævet.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at arbejdsgiverne betaler bidrag for EFG-lærlinge.

Til nr. 13

Forslaget medfører, at arbejdsgiverbidraget skal indbetales til statsskattedirektoratets kildeskatteafdeling sammen med indbetalingerne af de indeholdte kildeskattebeløb. De i forslaget fremsatte regler, om at give skattemyndighederne hjemmel til at pålægge gebyr, morarenter m. v., samt foretage udlæg, kontrol m.v., svarer derfor til kildeskattelovens regler.

Til nr. 14

Ændringen er redaktionel og skyldes ønsket om at tydeliggøre den gældende praksis, hvorefter der også skal ske tilbagebetaling, når et medlem mod bedre vidende, men uden at have givet kassen urigtige oplysninger eller fortiet omstændigheder, der er af betydning for retten til dagpenge eller efterløn, uberettiget har modtaget arbejdsløshedsdagpenge eller efterløn.

Til nr. 15

Som § 86, stk. 2, er affattet nu, kunne man få den opfattelse, at der ikke kan nægtes en arbejdsløshedskasse refusion fra statskassen for fejlagtigt udbetalte dagpenge eller efterløn, hvis medlemmet er blevet pålagt at tilbagebetale beløbet.

Det fremgår imidlertid af lovens forarbejder, at det ikke skulle være udelukket, at både medlemmet og kassen gøres ansvarlig for en fejludbetaling.

Med den foreslåede ændring vil det fremgå klart af § 86, stk. 2, at kassen ikke kan få refusion, uanset om medlemmet skal tilbagebetale dagpengebeløbet eller efterlønnen, med mindre kassen kan godtgøre, at den fejlagtige udbetaling ikke kunne være forhindrede ved almindelig agtpågivenhed. Gøres såvel kassen som medlemmet ansvarlig for en fejlagtig udbetaling, vil det betyde, at kassen kommer til at bære risikoen for, om medlemmet er i stand til at tilbagebetale de fejlagtigt udbetalte beløb.

Til nr. 16 og 17

Efter lovens § 91 skal arbejdsgivere på begæring afgive en række oplysninger til arbejdsdirektøren (eller til et arbejdsformidlingskontor som direktørens underordnede myndighed) om forhold, der kan have betydning for et medlems ret til dagpenge, herunder beregningen af medlemmets dagpengesats. Den foreslåede ændring går ud på at sikre, at arbejdsgiveroplysninger kan indhentes i alle tilfælde, hvor det er nødvendigt af hensyn til korrekt dagpengeudbetaling, at give de anerkendte arbejdsløshedskasser mulighed for at indhente oplysninger og at give arbejdsdirektøren mulighed for at udstede regler om afgivelsen af disse oplysninger efter forhandling med landsarbejdsnævnet.

Det er tanken, at arbejdsgivererklæringer skal foreligge for arbejdsløshedskassen i tilfælde, hvor der skal ske (ny) beregning af dagpengesatsen. Erklæringen skal dække beregningsperioden og oplyse medlemmets løn, beskæftigelsestimer og evt. ferie, sygdom, søgnehelldage eller vejrledighed. Den gældende beregningsperiode på 4 uger/1 måned tænkes forlænget til 13 uger/3 måneder, idet en sådan længere beregningsperiode vil give et mere reelt billede af medlemmets hidtidige indkomst. Det forudsættes, at det kan pålægges arbejdsgiveren at afgive erklæringen inden for en vis tidsfrist, som nødvendigvis må være ret kort, da medlemmets dagpengeudbetaling er afhængig af erklæringen. Ordningen skal i øvrigt udformes nærmere i samarbejde med landsarbejdsnævnet.

Da arbejdsgivererklæringerne efter den tilsigtede ordning indgår som et led i beregningsgrundlaget for medlemmernes dagpenge, og ikke kun som en efterfølgende kontrol, er det nødvendigt, at arbejdsgivererklæringerne kan indhentes direkte af kasserne. Det foreslås derfor, at de oplysninger, der vedrører administrationen af forsikringssystemet, jfr. forslaget til ændret formulering af § 91, stk. 1, også skal kunne afgives til arbejdsløshedskasserne.

Ifølge lovens § 101 kan en arbejdsgiver straffes med bøde, hvis han ikke opfylder de pligter, som er pålagt bl. a. efter § 91. Det vil således også blive muligt at anvende bøde over for en arbejdsgiver, som ikke afgiver oplysninger til brug ved et medlems satsberegning.

Til nr. 18

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt ankenævnet for arbejdsløshedsforsikringen har tilstrækkelig klar hjemmel i loven til at træffe afgørelse i sager